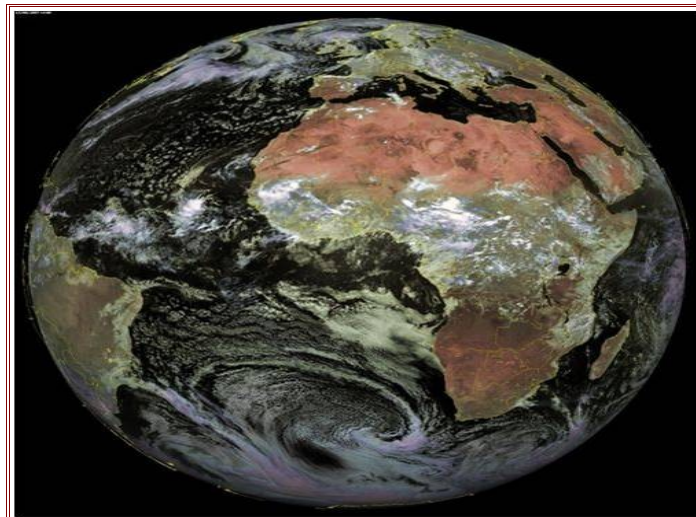

El passat 25 gener 2012 en estat de bona esperança, va tenir la delicadesa de visitar-nos i exposar-nos el seu principal hobby: Viatjar per tot el món i conèixer els cinc continents.

Aquesta atrevida dona de nom Núria amb trenta-quatre primaveres, de professió administrativa, especialitzada en publicitat i comunicació, màster PNL, coatching , diplomada en turisme, instructora en conducció segura, ha donat classes al RACC i als nostres estimats mossos.

Posseeix un rècord Guinness per ser la primera i més jove dona en creuar el desert del Sàhara, té molta experiència en conducció 4X4 sobretot en deserts, de 100 a 125 mil quilòmetres recorreguts en els deserts més variats del planeta: Atacama a Xile, Els Monegros a Espanya, Sàhara entre el Marroc i Líbia, Kalahary a Sud-àfrica Central i Botswana.

Va començar el seu relat parlant-nos d'Àfrica, composta per 56 països i set climes diferents marítim, mediterrani, subtropical, subtropical sec, tropical, tropical sec i finalment atlàntic acompanyat de dos deserts molt importants, al Sàhara al nord i el Kalahary al sud, després de la breu però intensa introducció al continent Africà, passem a centrar-nos en els deserts, la principal característica són els canvis de temperatura entre la nit i el dia.

Ens va animar a imaginar-nos un punt central i llençar un radi de centenars de quilòmetres, sent el seu perímetre exterior pistes de pedres que per l'efecte de l'erosió i bruscos canvis de clima es transformen en pistes de sorra i dunes.

A continuació ens va ensenyar la ruta del desert de Líbia, iniciant l'expedició a Marsella (França) per embarcar en ferri rumb a Tunísia (nord d'Àfrica), equipats d'uns bons 4X4, amb reserves suficients de gasolina, aigua, menjar, tendes, etc.

S'inicia l'aventura en un llac d'aigua salada amb un riu subterrani al sud de Líbia.

L'experiència de viatjar pel desert és molt intensa, predominant els colors ocres i grisos, ull les dunes es traslladen d'un lloc a un altre, és important saber llegir la seva naturalesa, per les marques que deixa el vent se sap el lloc segur i dur per passar.

Continuant amb la seva experiència ens va traslladar al Sud-est d'Àfrica, concretament al desert del Kalahary, curiós, ja que passem de les inclemències del desert, a les bondats de la sabana, amb la seva variada vegetació (acàcies etc.) i la seva fauna animal molt vistosa (estruç, xacal, lleons, elefants, gaselles Thompson, nyus etc.).

Interessant és veure el desenvolupament de la cadena alimentària, on impera la llei del més fort, vet aquí un clar exemple:

El búfal és un animal molt atractiu per a aquestes feres, s'alimenten seguint aquest ordre: el lleó la caça, el voltor s'alimenta de despulles i acaben amb les restes la hiena i el xacal. Com podeu observar el va viure en primera persona, sent l'autora de la següent, atrevida i cruel imatge ...

A Zimbabwe passem de la sabana al mar sense oblidar-nos de les fabuloses Cataractes Victòria.

La zona del Kalahary que afecta Kenya i Tanzània, està més preparada per a la protecció animal ja que disposa de reserves, parcs i orfenats (Nairobi). Cal destacar l'habilitat artesanal dels seus habitants (sorra pintada, colorits teixits, collarets i complements d'os animal.) Així com visites a diverses escoles gestionades per ONG.

De Nairobi ens vam traslladar amb tren a Mombasa que és a la costa, des d'on s'albira el majestuós volcà Kilimanjaro (5000 i escaig metres) el més alt d'Àfrica amb un con de neu perpètua. Deixant enrere aquesta meravella ens dirigim al Serengueti, el parc més famós i controlat d'Àfrica (pel tema de caçadors furtius), aquesta ple d'acàcies i animals en el seu hàbitat, és tal l'organització del parc que els animals tenen preferència de pas en tots els camins que hi ha per tot arreu, criden l'atenció els curiosos cartells que et vas trobant amb llegendes d'advertència com:

El que més l'agrada i recorda de totes aquestes experiències és l'espectacular cel africà i els pujades d'adrenalina que produeix el fer córrer animals com els nyus o la sort de filmar vídeos de feres caçant les seves preses en el cicle de la vida.

Com a contrast prou comparar les dues fotografies d'un bell capvespre al continent africà, amb la contaminació lumínica produïda pels països industrialitzats, seguint amb el seu relat.

Les nits al desert més de fredes són espectaculars per la claredat amb la qual es poden observar les estrelles i els seus constel·lacions.

CONFIDÈNCIES

En petit comitè, a preguntes d'aquesta comissió, ens va comptar a manera de anècdota que en la seva primera expedició es va perdre el primer dia.

Referint als africans, li va cridar molt l'atenció la seva manera de ser, els seus valors més a prop de la Mare Terra i del que els envolta, són menys consumistes.

"A l'Àfrica la vida és de colors"

Recorda amb il·lusió dels seus inicis en la conducció de 4x4 al desert asseguda als genolls del seu pare, va continuar amb l'afició fent de guia en excursions organitzades (de dues a tres vegades a l'any) per així sufragar les seves despeses. En aquests temps es recorrien 600 km amb 3 € de combustible.

Aprofitant-nos de la seva experiència, li demanem consells i trucs de conducció a les inclemències del desert va tenir a bé explicar-nos les següents:

- Molt important emprendre ruta a primera hora, per gaudir de la frescor i humitat del matí.
- Conduir a punta de gas per la sorra, sense pressa però sense pausa.
- Controlar sempre la pressió de les rodes.

No ens queda més que agrair a Núria aquest fabulós passeig que ens ha regalat pels deserts d'Àfrica i desitjar-li un bon camí en la seva nova aventura com a mare.

Comissió per al foment de les llengües